

fandt imidlertid, at Colonisternes Forfatning var saa maadelig, at de i det Hele ei kunde taale at udrede jorddrottlige Afgifter, og derved kom, at Kammeret fandt det hensigtsmæssigt, at Paalæget af slige Afgifter og den dermed forbundne Bortarvesafstning udsattes, indtil den nye Matricul var indført, og man derved havde faaet en nyere og, som det antoges, sikrere Maalestof for den jorddrottlige Afgifts Paalæg end den i Begyndelsen af dette Aarhundrede foretagne Taxation, saa indstillede Collegiet, og Kongen bifaldt ved Resolution af 22de Marts 1826, at Arvesæstestjødernes Meddelelse til og Jordebogsaftgisters Bestemmelse for Colonierne paa Allheden og Randbølls-Heden maatte tillades udsat indtil videre, hvorimod, naar fra nogen Enkelt af Colonierne maatte indkomme Andragende om at erholde Arvesæstestjøde meddeelt, saadant, efter de derved oplyste Omstændigheder, kunde ventes bevilget, enten i Genhold til de ved Resolutionerne af 16de Marts 1796 og 18de Juni 1802 foreskrevne Bestemmelser, eller, saafremt nogen Forandring i disse maatte findes tilraadelig, da under saadanne Vilkaar, som, paa Kammerets nærmere Forestilling desangaaende, af Kongen maatte blive bestemte.

Ifølge speciel Kongelig Resolution af 17de Octbr. 1838 bleve da senere de til Randbølls-Hede hørende Coloniesteder i Vorbasse Sogn, som ovenfor bemærket, afhændede — dog ikke til Arvesæstestjøde, men til fuldkommen Eiendom. Derefter ansøgte de øvrige Coloniesæstestjødere paa Randbølls-Hede om fuldkommen Eiendom paa deres Steder, men, da det Vederlag, som Sæstestjødernes vare villige til at give for Eiendomsretten, fandtes alt for lavt, blev ingen Handel affluttet.

Fremdeles fremkom i Aaret 1842 fra en enkelt Coloniesæstestjøde paa Allheden Ansøgning om Arvesæstestjøde, men da den nye Matricul endnu ikke var indført, og man senere var betænkt paa at overdrage Sæstestjødernes af samtlige Coloniesæstestjødernes Eiendom, gik det forrige Rentekammer ei heller ind paa denne Bortarvesafstning. Den hele paatænkte Eiendomsoverdragelse blev endeligen standset ved de indtraadte Krigsaar.

Det skjønnes nu ikke, at der længere er Grund til at udsætte denne gamle, omtrent i

et halvt Hundrede Aar udsætte, Sags Ordning, hvorimod der synes at være fuld Anledning til at bringe den til Ende ved at overdrage Coloniesæstestjødernes Steder til Eiendom paa de Vilkaar, som ved deres Forsædres Indskæbelse, forsaavidt det endnu største Antal, de oprindelige tydske Coloniefamilier, angaaer, og i alt Fald ved fuldgylldige Kongelige Resolutioner, ere dem Alle som Coloniesæstestjødere tilfagte, og der er derfor udarbejdet det ovenanførte Udkast til en Lov om disse Coloniesæstestjødernes Overdragelse til Sæstestjødernes til fuld Eiendom, som, efter Hans Majestæts Kongens allernaadigste Befaling, forelægges Rigsdagen.

I det der, hvad Forholdet i det Hele angaaer, henvises til den forestaaende historiske Udvikling, tilføies følgende Bemærkninger ved de enkelte Paragraffer.

Ad § 1.

Da Sæstestjødernes af Coloniesæstestjødernes, efter de nu gjældende Bestemmelser, have Ret til at afstaae deres Sæstestjøde, hvilke Afstaaelsescontracter der forekomme hyppigere end paa andre Sæstestjødernes, har der ved Lovens Udarbejdelse maattet tages Hensyn til, at endelige Afstaaelsescontracter kunne være affluttede af Sæstestjødernes, inden Loven udkommer, og den, som saaledes ved sig Afstaaelse, forinden Loven er traadt i Kraft, er kommen i Besiddelse af retsgyldig Adkomst til at erholde et nyt Sæstestjøderebrev udstedt til sig, synes da og berettiget til at indtræde i det Retsforhold, som ved Loven foreskrives for Sæstestjødernes.

Ad § 2 til 4.

Flere af Coloniesæstestjødernes have vistnok en mange Gange højere Salgsværdi end den her bestemte Kjøbesum for samme.

Stiftamtmanden over Viborg Stift har navnlig i forskjellige Erklæringer og Beretninger, som ere afgivne i Aarene 1845 til 1849 om Afhændelse af Coloniesæstestjødernes, oplyst dette, ved at henvise til, at der i Aaret 1847 er betalt 1275 Rbd. blot i Afstaaelse af et Coloniesæstestjøde paa Allheden paa omtrent 7 Skpr. Hartkorn, og i 1849 endog en Afstaaelsessum af 2600 Rbd. for et Coloniesæstestjøde paa 10 Skpr. Hartkorn, ligesom det er det Almindelige, at de fratrædende Sæstestjødernes af Coloniesæstestjødernes, selv naar de overdrages til deres Børn, betinge sig en Afstøgt af